

tror heller ikke, at der er mange Love, som have forvoldt de kommunale Raad saa mange Vanskeligheder som denne. Det var maaske muligt at finde en heldigere Form for den Lovgivning, som vi have været inde paa angaaende Forsørgelse af Børn fødte udenfor Ægteskab, og jeg henstiller, at man tager op til Overvejelse maaske at faa dette Forhold reguleret samtidig med den Lov, her foreligger.

Indenrigsministeren (P. Munch): Alerede første Gang, jeg tog Ordet, sagde jeg netop dette, at det var ikke som et Dogme, jeg vilde tage Udtrykket: Hjælp til Selvhjælp. Betragter man den Form, som er anvendt, vil man se, sagde jeg, at man ikke har fulgt Princippet i Alderdomsunderstøttelsesloven og i forskellige andre Tilfælde, saa der er i saa Henseende en glædelig Overensstemmelse mellem mig og det ærede Medlem fra Assens (Berntsen): Vi ere altsaa nu blevne enige, før havde det ærede Medlem fra Assens blot ikke rigtig hørt, hvad jeg sagde. Vi ere altsaa aabenbart enige i Betragtningen af selve Princippet: Hjælp til Selvhjælp, men det kan saa være, at der kan blive nogen Uenighed angaaende Anvendelsen deraf. Naturligvis skal det tages under Overvejelse, om Forsikringsprincippet kan anvendes her. Det ærede Medlem har den Anskuelse, men jeg deler den ikke, at Tvangsforsikring kan anvendes her. Det vil nu blive overvejjet, saa at man kan faa et godt Grundlag for en Lovgivning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Rasmussen): Jeg vil meget advare imod at komme ind paa Spørgsmaalet om en Revision af den for ikke saa lang Tid siden vedtagne Lov om Hjælp til Børn, fødte udenfor Ægteskab, og mod at koble denne Sag sammen med det, her er Tale om. Det forekommer mig i allerhøjeste Grad urimeligt at ville tilvejebringe Lighed paa dette Omraade ved at lave en god vedtagen Lov daarligere. Jeg synes, det var meget rimeligere at søge at skabe lige saa gode Forhold for de Børn, som ere fødte indenfor Ægteskab, som for de andre. Det er heller ikke nok for mig til at gaa med til at forandre en Lov, at der er Uvillie imod den et eller andet Sted i en Kommunalbestyrelse. Det, jeg mener bør være Hovedsagen med Hensyn til en saadan Sag, er Spørgsmaalet, om Børnene ere blevne hjulpe, og om der er tilvejebragt saadanne Forhold, at Børnenes Underhold

og Opdragelse er sikret, og om der føres godt Tilsyn dermed. Det er det vigtigste, at Børnene have det godt, ikke om en eller anden Kommunalbestyrelse føler sig brøstholden ved det forøgede Arbejde og maaske hist og her den forøgede Udgift, som den Lov, vi fik for et Par Aar siden, har ført med sig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsikring eller Forsørgelse vil jeg fremdeles advare mod at gaa Forsikringens Vej. Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister heller ikke tror, at vi kunne komme frem ad den Vej. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at den Gang, vi vedtog Loven om Understøttelse til de fraskilte og fraseparerede Hustruer, og da Rigsdagen vedtog Loven om de saakaldte uægte Børn, var man slet ikke inde paa Spørgsmaalet om Forsikring, men derimod paa Spørgsmaalet om Forsørgelse, og jeg synes, det vilde være en Tilbagegang nu at tage Forsikringsspørgsmaalet op igen. Jeg synes ikke, man skal hænge sig i Dogmet: Forsikring, men at man bør gaa frem ad den Vej, som vi have antydnet.

Jeg ønsker i øvrigt at sige til Højre og Højres Ordfører i denne Sag, at selvfølgelig maa Højre have Lov til at gøre Indvendinger mod Lovforslaget, det er klart, men naar Højre i øvrigt vil være med til at gennemføre Loven, kan jeg kun udtale min Glæde derover. Naar jeg for et Øjeblik siden fremsatte Tvivl om Højres Stilling, var det, som jeg alt har udtalt, ud fra det Kendskab, vi hidtil have haft til Højres Stilling overfor Sager af lignende Natur. Jeg kan ikke lade være at tænke paa, hvorledes Højre har set paa lignende Spørgsmaal, jeg kan ikke lade være at minde om, at da Spørgsmaalet om Anvendelsen af de frie Fattiggasser paa den Maade, hvorpaa de i de senere Aar ere blevne benyttede, var nyt, mødte man fra et Højre-Byraads Side Udtalelser om, at man vilde snyde det offentlige Fattigvæsen ved at yde de fattige Hjælp gennem de frie Fattiggasser. Jeg kan ikke lade være med at tænke paa den Modstand, Højre i mange Aar gjorde imod at ændre Alderdomsunderstøttelsesloven derhen, at de 10 Aar, som stod i Loven, forandredes til 5 Aar. Men er Forholdet saaledes, at Højre nu vil stille sig mere velvilligt overfor de ubemidlede og uheldigt stillede i vort Samfund, kan det kun glæde mig.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.